

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 226/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Mgr. Petrom Hargašom, advokátom, Košická 56, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-7Sa/23/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. februára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje prikázať správnemu súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznať jej finančné zadosťučinenie 9 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 25. apríla 2022 na Krajskom súde v Bratislave žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy (stavebného úradu). Konanie bolo vedené pod sp. zn. 7Sa/23/2022. Podľa sťažovateľky posledným úkonom krajského súdu bola výzva žalovanému z 30. augusta 2022. Na základe novej súdnej mapy bola vec sťažovateľky 1. júna 2023 postúpená správnemu súdu. Táto skutočnosť bola sťažovateľke oznámená potvrdením správneho súdu z 23. septembra 2023 a došlo aj k zmene spisovej značky na BA-7Sa/23/2022.

3. Sťažovateľka zrekapitulovala doterajší priebeh napadnutého konania a v podstatnom uviedla, že od podania správnej žaloby uplynulo už 22 mesiacov a správny súd vo veci dosiaľ nekonal

a nie je nariadené ani pojednávanie. Podľa jej názoru je správny súd v jej veci úplne pasívny. Dobu konania takmer 2 roky od podania žaloby bez prejednávania a rozhodnutia považuje vzhľadom na predmet konania za neakceptovateľnú.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je opakovane tvrdené porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a zodpovedajúceho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom správneho súdu v napadnutom konaní.

5. Ústavný súd prvú ústavnú sťažnosť sťažovateľky, ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, odmietol uznesením č. k. III. ÚS 38/2023-13 z 26. januára 2023 ako zjavne neopodstatnenú. Konštatoval v ňom, že krajský súd nebol vo veci nečinný a realizoval procesné úkony zabezpečujúce kontradiktórnosť konania a prípravu na rozhodnutie. Obdobie nečinnosti v trvaní 8 mesiacov ústavný súd nevyhodnotil ako prietahy zo strany krajského súdu. Zároveň konštatoval, že celková dĺžka konania nie je nezlučiteľná s obsahom označených práv.

6. Ústavný súd preskúmal procesný postup správneho súdu od vydania daného uznesenia ústavného súdu, ako aj v kontexte celkovej dĺžky napadnutého konania. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že správny súd 9. apríla 2024 nariadil pojednávanie na 27. jún 2024. Správny súd zároveň urgoval žalovaného v súvislosti s doručením dupliky.

7. Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

8. V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka napadnutého konania vrátane konania na krajskom súde do podania ústavnej sťažnosti predstavuje 22 mesiacov. Takúto dĺžku vo všeobecnosti nemožno hodnotiť ako extrémne dlhú, resp. ako nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V rámci označenej doby v konaní, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry nevyžaduje prednostné vybavenie, nebol postup správneho súdu optimálny, avšak zo zisteného skutkového stavu nemožno dospieť k záveru o jeho absolútnej nečinnosti.

9. Ústavný súd konštatuje, že zistená nečinnosť správneho súdu vzhľadom na celkovú dĺžku napadnutého konania a všetky okolnosti daného prípadu nedosahuje takú intenzitu, ktorá by nasvedčovala, že došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. V súvislosti s právnym zastúpením sťažovateľky ústavný súd ešte podotýka, že na účely konania pred ústavným súdom ju nepovažoval za kvalifikovane právne zastúpenú advokátom, aj keď predložila „splnomocnenie“. Toto plnomocenstvo udelené 7. decembra 2022 bolo priložené k predchádzajúcej ústavnej sťažnosti, o ktorej ústavný súd rozhodol. Ústavný súd už v minulosti judikoval, že v zmysle § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde sa ku každému návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom. Predloženie splnomocnenia súvisiace s vecou, o ktorej už ústavný súd konal a rozhodol, nespĺňa požiadavky naň kladené citovaným ustanovením a nie je spôsobilým založiť účinky začatia konania pred ústavným súdom (napr. I. ÚS 50/02, III. ÚS 129/2017, II. ÚS 294/2019, II. ÚS 136/2023). Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako zjavnej neopodstatnenej ústavný súd nevyzýval sťažovateľku na predloženie nového splnomocnenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2024

Robert Šorl
predseda senátu